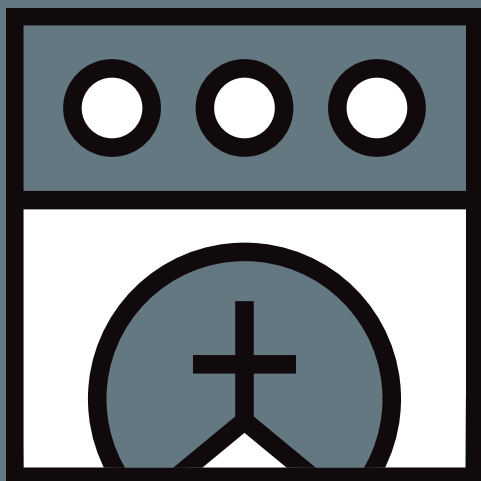

Ce ar trebui să facem cu membrii care nu vin la întâlnirile bisericii?

Alex Duke

Întrebări despre biserică

Recomandări pentru Seria „Întrebări despre Biserică”

„Creștinii sunt presați de întrebări foarte reale. Ce spune Scriptura despre structura unei biserici, despre închinare, despre organizarea lucrării și despre definierea conducerii biblice a bisericii? Acestea sunt doar câteva din întrebările la care cărțile din această nouă serie de la 9Marks vine cu răspunsuri clare, atent formulate și convingătoare. Sunt foarte recunoscător pentru această lucrare și pentru influența ei incredibil de sănătoasă în atât de multe biserici credincioase. Vă recomand această serie de cărți cu toată căldura”. - **R. Albert Mohler Jr.**, președinte, The Southern Baptist Theological Seminary

„Întrebările sincere merită să capete răspunsuri bine gândite. Dacă nu ești sigur de unde să începi în găsirea răspunsurilor la aceste întrebări, această serie îți poate sluji ca un punct de lansare în oceanul de întrebări pe această temă. Aceste scurte cărți vin cu răspunsuri convingătoare, la obiect, și sunt excelente pentru a fi citite împreună cu un prieten sau cu o sută de prieteni”. - **Gloria Furman**, autoarea cărților *Missional Motherhood* și *The Pastor's Wife*

„Ca păstor, mi se pun foarte multe întrebări. Sunt abordat de necredincioși care caută să înțeleagă Evangelia, de noi credincioși care sunt nesiguri legat de următorii pași pe care să îi facă, și de credincioșii care se maturizează și care vor să fie ajutați în găsirea de răspunsuri la întrebări despre familia creștină, relațiile cu

prietenii, vecinii sau colegii de muncă. În astfel de momente, îmi doresc să am o carte pe care să le-o ofer, care să fie scurtă, la obiect și care să îi îndrepte în direcția corectă pentru mai mult studiu. Seria „Întrebări despre biserică” oferă exact acest fel de răspunsuri. Fiecare carte tratează o întrebare anume într-o manieră biblică, scurtă și practică. Cred că titlul seriei poate fi mai bine „Răspunsuri despre biserică”. Îmi plănuiesc să cumpăr mai multe exemplare și să le dăruiesc cu regularitate. Și tu ai trebui să faci același lucru”. - **Juan R. Sanchez**, păstor senior, High Pointe Baptist Church, Austin, Texas

„Unde pot creștinii să găsească răspunsuri la întrebările comune despre viața de biserică – fără să trebuiască să caute prin cărți stufoase și scumpe? Cărțile din seria „Întrebări despre biserică” vin în întâmpinarea nevoii noastre de a căpăta răspunsuri biblice, echilibrate și practice. Pentru păstori, această serie se va dovedi o resursă de încredere pentru ghidarea membrilor de biserică spre o înțelepciune mai profundă și o unitate mai puternică”. - **Ray Ortlund**, președinte, Renewal Ministries

Ce ar trebui să facem cu membrii
care nu vin la întrâlnirile bisericii?

Seria „Întrebări despre Biserică”

Sunt chemat la lucrare?, Brad Wheeler

Îi iubește Dumnezeu pe toți oamenii?,
Matt McCullough

*Cum pot găsi pe cineva care să mă uce-
nicizeze?*, Garret Kell

*Cum pot să folosesc mai bine lectura
Bibliiei?*, Jeremy Kimble

*Cum îi pot iubi pe membrii bisericii
care au alte afinități politice?*, Jonathan
Leeman și Andy Naselli

Cum pot să slujesc în biserică locală?,
Matthew Emadi

*Cum pot să susțin lucrarea internațio-
nală de misiune?*, Mark Collins

*Cum poate biserică noastră să găsească
un păstor credincios?*, Mark Dever

*Cum pot crește femeile în biserică lo-
cală?*, Keri Folmar

*Este un lucru iubitor să practicăm dis-
ciplina bisericii?*, Jonathan Leeman

*Ce să fac dacă nu am dorința să mă
rog?*, John Onwuchekwa

*Ce să fac dacă nu simt dorința să
merg la biserică?*, Gunner Gundersen

*Ce să fac dacă sunt descurajat în evan-
ghelizare?*, Isaac Adams

*Ce ar trebui să fac acum, că sunt creș-
tin?*, Sam Emadi

*Ce ar trebui să facem cu membrii care
nu vin la întâlnirile bisericii?*, Alex
Duke

*De ce este Cina Domnului atât de im-
portantă?*, Aubrey Sequeira

De ce ar trebui să mă botez?, Bobby Jamieson

De ce să dăruiesc în biserică locală?, Jamie Dunlop

*De ce să mă alătur unei biserici lo-
cale?*, Mark Dever

Pot femeile să fie păstori?, Greg Gilbert

*La ce ar trebui să mă uit în alegerea
unei biserici?*, Alex Duke

Este Iadul real?, Dane Ortlund

Cine conduce biserică?, Sam Emadi

Care este misiunea bisericii?, Jonathan
Leeman

Cum pot fi sigur că sunt mântuit?, Je-
remy Pierre

Promite Evanghelia sănătate și prosperitate?, Sean DeMars

Ce fac diaconii?, Juan Sanchez

ALEX DUKE

CE AR TREBUI SĂ FACEM
CU MEMBRII CARE NU VIN
LA ÎNTÂLNIRILE BISERICII?

MAGNA GRATIA

CE AR TREBUI SĂ FACEM CU MEMBRII
CARE NU VIN LA ÎNTĂLNIRILE BISERICII?

Alex Duke

Copyright © 2023 Editura MAGNA GRATIA. Toate drepturile rezervate. Nicio parte a acestei publicații nu poate fi reprodusă, stocată sau transmisă în orice formă și prin orice mijloace – electronice, mecanice, prin fotocopiere, microfilmare, înregistrare sau alt fel – cu excepția unor citate scurte în recenzii, fără permisiunea prealabilă a deținătorului drepturilor de autor.

What Should We Do about Members Who Won't Attend?

Copyright © 2021 by Alex Duke and 9Marks

Originally Published in English by Crossway with all International rights owned by Crossway and 9Marks
525 A Street NE, Washington DC 20002

This edition published by arrangement with 9Marks. All rights reserved.

Traducerea: Ninel Lazăr. Corectura: Monica Lazăr. Coperta: Jordan Singer. Tehnoredactare și DTP: MG Studios.

Dacă nu este precizat altfel în text, citatele biblice sunt preluate din Biblia Cornilescu, ediția revizuită. Drepturi de autor British and Foreign Bible Society (BFBS) și Societatea Biblică Interconfesională din România (SBIR) 1924, 2016. Folosit cu permisiune. Referințele biblice notate cu NTR sunt preluate din Biblia, Noua Traducere Românească (NTR). Copyright 2007, 2010, 2016 de Biblia Inc. Toate drepturile sunt rezervate. Folosit cu permisiune.

9Marks ISBN: 979-8-89218-013-9

Editura MAGNA GRATIA nu susține în mod necesar toate punctele de vedere ale autorilor pe care îi publică.

„Să nu furi” (Exod 20:15).

Respectă drepturile de autor și efortul depus pentru publicarea acestei cărți! Cerințele MAGNA GRATIA privind drepturile de autor pot fi consultate la adresa de internet www.magnagratia.org/copyright.html.

Editura MAGNA GRATIA

Str. Liliacului nr.26,

Dascălu-Ilfov 077075

Email: contact@magnagratia.org

Internet: www.magnagratia.org

Ce credeți? Dacă un om are o sută de oi, și se rătăcește una dintre ele, nu le lasă el pe cele nouăzeci și nouă pe munți, și se duce să o caute pe cea rătăcită?
(Matei 18:12)

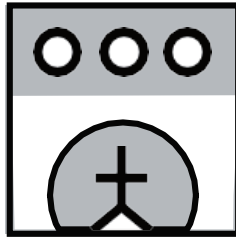
Dacă o oaie se rătăcește, să o căutăm; a o părași în grabă nu este metoda Domnului. Suntem chemați să trudim și să îngrijim, căci suntem priveghetorii turmei lui Hristos până la sfârșit, pentru ca toate să fie înfățișate fără pată înaintea lui Dumnezeu. Absența de o lună de la casa lui Dumnezeu este, în anumite cazuri, un semn mortal al unei pretenții părăsite, în vreme ce în alții, o absență lungă este o suferință ce trebuie tratată cu compasiune, nu o crimă ce trebuie tratată cu pedeapsa capitală.

C.H. Spurgeon¹

---

¹ C. H. Spurgeon, *The Sword and the Trowel; A Record of Combat with Sin & Labour for the Lord*. 37 vols. (London: Passmore & Alabaster, 1865–1902), 1872:198.

Ai luat parte vreodată la o discuție pentru primirea ca membru în biserică? Eu da. În fapt, nu o voi uita niciodată pe prima la care am participat. De ce? Nu pentru că a marcat un moment cu totul monumental din viața mea. Ce vreau să spun este că eram doar patru persoane – eu și trei colegi de cameră de la facultate – stând pe scaune neconfortabile într-o cameră oarecare de la Rich Pond Baptist Church din Bowling Green, Kentucky.

Dar îmi amintesc clar această discuție despre membralitate pentru că – chiar dacă noi patru am stat într-un cerc restrâns alături de păstorul Steve – prietenul meu Zach a fost furat de somn și a adormit complet.¹ Stăteam acolo, la 20 de cm de bunul nostru păstor, care

---

¹ Întâmplările care implică alte persoane sunt împărtășite în această carte cu permisiunea lor. Uneori am folosit pseudonime din rațiuni de protecția datelor personale.

își dădea toate silințele să ne explice bucuriile și privilegiile de a fi membri în biserică. Și uite-l pe Zach, care doar me dus.

Știu, știu. Membralitatea în biserică poate fi atât de plictisitoare. Ea doar *sună* plictisitor. Ce vreau să spun este că uite-te la titlul plictisitor al acestei cărți plictisitoare: *Ce ar trebui să facem cu membrii care nu vin la întâlnirile bisericii?* Ești serios? Ce plictisitor! *Zzzzzzzzzzzzz.*

Dar rămâi alături de mine pentru o clipă. Chiar dacă această carte ar sfârși fiind un pic plictisitoare, membralitatea în biserică nu este astfel. În fapt, eu aș zice că, dincolo de predicarea credincioasă a Evangheliei, nu există absolut nimic mai important decât ca o biserică să practice *membralitatea sănătoasă*.²

Membralitatea sănătoasă. Despre asta se ocupă cu adevărat această carte. Pare o chestiune răspândită să vedem în jurul nostru membri care se opresc din a veni la biserică și să începem să ne punem întrebarea: „Ce ar trebui să facem?” Răspunsul la această întrebare scoate la iveală dacă înțelegerea membralității într-o biserică

---

² Când folosesc expresia „membralitate sănătoasă”, disciplina bisericii este implicită. Într-o lume decăzută, membralitatea în biserică pur și simplu nu poate fi sănătoasă și cu sens fără apelul ocazional la practica disciplinei.

este serioasă, are sens, sau dacă nu cumva este înțeleasă într-un alt fel.

Dar înainte de a trece la acea întrebare specifică, trebuie să te conving de câteva lucruri.³

CE AR TREBUI SĂ LE SPUNEM CELOR CARE NU VIN LA BISERICĂ?

Poate că nu te-ai gândit niciodată la asta, dar ai o responsabilitate față de membrii din biserica ta care nu vin la întâlnirile ei. Ei au nevoie ca tu să ai un cuvânt de spus în viețile lor și să îi chemi înapoi la părtășia cu poporul lui Dumnezeu. Dar înainte de a face asta, trebuie să ai o înțelegere clară a ceea ce este o biserică și ce face ea – și de ce creștinii ar trebui să își zidească viețile în jurul bisericii. Așadar, următoarele puncte nu sunt doar pentru cei care nu mai vin la biserică, sunt și pentru cei ce vin cu credincioșie.

1. Membrăritatea sănătoasă este mai importantă decât crezi

Ce este membrăritatea în biserică? Este angajamentul

---

³ Parte din materialul din această carte este preluat și adaptat după articolul lui Alex Duke, „Why Churches Should Excommunicate Longstanding Non-Attendees”, publicat pe pagina de internet 9Marks, pe 14 august 2020, <https://www.9marks.org/article/why-churches-should-excommunicate-longstanding-non-attendees/>. Folosit cu permisiunea 9Marks.

pe care creștinii îl iau de a da socoteală unii altora pentru strângerea lor împreună cu regularitate și pentru centrarea vieților lor împreună pe Evanghelie. Acel angajament și acea dare de socoteală îmbracă forme diferite în locuri și vremuri diferite. Poate că există biserici unde se organizează lecții de membralitate și care pun pe hârtie legăminte ale bisericii. Sau poate că nu. Ideea este că ele se străduiesc să trateze cu seriozitate dedicarea și darea de socoteală – să le facă serioase și cu sens.

În afară de predicarea credincioasă a Evangheliei, nu există nimic mai important de făcut pentru o biserică decât să practice membralitatea serioasă.

Nu vreau să spun că forțăm lucruri bune unii asupra altora, ci că eu cred că ce vreau să spun reflectă prioritățile biblice.

Membralitatea serioasă este mai importantă decât trimiterea de misionari la popoarele neevangelizate. Membralitatea sănătoasă este mai importantă decât organizarea de evenimente evanghelistice în vecinătatea ta. Este mai importantă decât a căuta dreptatea, decât organizarea unei lucrări de consiliere de succes, decât a boteza sute de oameni, decât a face evanghelizare fantastică și rodnică într-un campus universitar, decât a căuta excelența în arte, decât a înființa un seminar teologic sau

orice altceva la care te-ai putea gândi.

Mă întreb dacă ai ridicat din sprâncene când ai citit paragraful anterior. Ei bine, dă-mi o secundă ca să mă apăr. Paragraful de mai sus enumeră o mulțime de lucruri minunate și esențiale pe care bisericile le *fac*. Dar membralitatea sănătoasă vizează ceea ce *este* o biserică, iar noi trebuie să *fim* o biserică înainte de a putea *face* ceea ce o biserică ar trebui să facă.

Eșecul de a practica membralitatea sănătoasă lovește la inima a tot ceea ce o biserică face. O practică superficială a membralității în biserică și a disciplinei bisericii va slăbi tot ceea ce biserica face, în vreme ce o practică sănătoasă a membralității și disciplinei va fortifica tot ceea ce biserica face. Gândește-te la felul cum membralitatea sănătoasă întărește biserica, și fă asta comparând următoarele întrebări:

O întrebare bună: Cât de mulți oameni ați botezat anul acesta?

O întrebare mai bună: Sunt cei botezați ucenicizați ca membri? Știi chiar unde sunt ei?

O întrebare bună: Îi înveți pe membrii bisericii tale să urmărească să facă ce este drept?

O întrebare mai bună: Îi disciplinați pe membrii bisericii care trăiesc vieți caracterizate de nedreptate

exterioară gravă, de care nu se pocăiesc?

O întrebare bună: Câți bani dăruți pentru misiunea printre popoarele neevangelizate din lume?

O întrebare mai bună: Cunosc păstorii bisericii tale oile din registrul de membri?

Exprimat în termeni simpli, fără membralitate, o biserică nu poate fi sănătoasă. Ea poate fi o biserică adevărată, în măsura în care predică Evanghelia și aceiași creștini se strâng împreună cu regularitate și se recunosc unii pe alții. Dar predicarea ei – și orice altceva – va fi slăbită.

Desigur, nicio biserică nu este perfectă. Doar a ține lecții de membralitate și a practica disciplina nu fac în sine ca o biserică să fie sănătoasă. Iar practicarea membralității sănătoase nu anulează nevoia de a face evangelizare, de a căuta să facem dreptate, de a trimite misionari, și așa mai departe.

Domnul folosește bețe strâmbe ca să traseze linii drepte, corect? El folosește lucruri slabe ca să le facă de rușine pe cele puternice, amin? Fiecare biserică este mai mult sau mai puțin strâmbă; fiecare biserică este mai mult sau mai puțin slabă. Dar o practicare credincioasă a membralității și disciplinei este una dintre cele mai bune căi de a cunoaște dacă o biserică este sănătoasă.

Gândește-te la biserica ta ca la un bec conectat la un întrerupător gradual într-o cameră întunecată. Tot ceea ce noi practicăm face ca mărturia noastră să fie mai strălucitoare sau mai fadă. Practica membralității sănătoase este una dintre cele mai sigure căi de a muta acel întrerupător către poziția mai luminoasă; ignorarea ei este una dintre căile cele mai sigure prin care micșorăm lumina.

Membralitatea sănătoasă este mai importantă decât crezi.

2. Membralitatea serioasă este prezumată în toată Biblia

Există pasaje biblice care subliniază membralitatea în biserică. Pasajul meu favorit este 1 Corinteni 5:12, în care Pavel pune această întrebare: „În adevăr, ce am eu să-i judec pe cei de afară? Nu este datoria noastră să îi judecați pe cei dinăuntru?” În acest singur verset, vedem că există cei din afara bisericii și cei din interiorul ei, și vedem că relația noastră cu cei din *interior* și responsabilitatea noastră față de ei sunt diferite de relația noastră cu cei din *afară* și de responsabilitatea noastră față de ei.

Dar uită de pasajele biblice de sprijin. Hai să vorbim un pic în metafore. Metaforele bisericii din Biblie

presupun existența unei membralități sănătoase. Hai să aruncăm o privire.⁴

Un trup (1 Corinteni 12)

Bun, trebuie să mă limitez la un număr strict de cuvinte pe cât de mult pot, așa că nu pot să copiez aici textul din 1 Corinteni 12:12-27. Așa că ia-ți Biblia și citește acele versete. Ce vezi în ele? Cum descrie Pavel biserica din Corint?

El o descrie ca un trup omenesc alcătuit părți – fiecare parte fiind diferită, dar făcând parte integrantă din trup; fiecare este diferită, dar vitală. Observă câteva lucruri în acest pasaj.

În primul rând, termenul „mădular” [sau membru, n.tr.] este un termen biblic (v. 12, 14, 18-19). Nu a fost inventat de Sam Walton. Nu l-au inventat nici francmasonii sau secta iluminaiților. Cuvântul „membralitate” provine din Biblie, și ar trebui să ne asigurăm că felul cum îl înțelegem este influențat de Scriptură, nu de Clubul lui Sam.

---

⁴ Pentru un articol util pe această temă, vezi Sam Emadi, „Metaphors and Membership: How Biblical Metaphors for the Church Require Church Membership”, publicat pe pagina de internet 9Marks pe 7 mai 2019, <https://www.9marks.org/article/metaphors-and-membership-how-biblical-metaphors-for-the-church-require-church-membership/>.

În al doilea rând, noi avem nevoie unii de alții. Mâinile au nevoie de ochi și ochii au nevoie de mâini. Ochii au nevoie de mână ca să prindă ceea ce ei văd, iar mâinile au nevoie de ochi ca să vadă ce să prindă. Fiecare membru al bisericii este vital, iar cei care doar *par* să fie ne-semnificativi sunt, de fapt, indispensabili (v. 22).

O familie (Efeseni 2:19; 1 Timotei 3:15; 1 Petru 4:17)

Eu sunt de fiecare dată tentat să citez un autor din Noul Testament care se referă la audiența sa ca „frați”, dar te voi îndrepta doar către trei pasaje în care Petru sau Pavel vorbesc despre biserică denumind-o „casa lui Dumnezeu” în Efeseni 2:19, 1 Timotei 3:15 și 1 Petru 4:17.

O casă nu este o clădire, ci un grup de oameni. Este o familie – cu o mamă, un tată, câțiva copii, acea mătușă care își dă cu prea mult ruj, acel văr căruia îi zici de fiecare dată de Ziua Mulțumirii, „ar trebui să ne mai întâlnim!”, chiar dacă amândoi știți că nu vă veți reîntâlni decât peste un an.

Așa este și biserica – o casă, o familie. Și din ce este formată o familie? Din membri. Mai mult, familiile au granițe – nu te poți alătura pur și simplu familiei altcuiva fără permisiunea lor. Da, Kramer a năpustit neanunțat în casa lui Jerry de sute și sute de ori. Dar el nu

era parte din *familia* lui Jerry. Același lucru este valabil în cazul bisericii.

Un templu (Efeseni 2:11-22)

Din nou, te-aș încuraja să îți iei Biblia și să citești 1 Corinteni 3:16-17, 1 Petru 2:4-5 și Efeseni 2:11-22. Pentru moment, mă voi concentra doar pe Efeseni 2.

În Efeseni 2:1-10, Pavel explică felul cum indivizii sunt mântuiți – „prin har... prin credință”, nu prin fapte, „pentru ca nimeni să nu se laude”. Ca atare, noi suntem lucrarea lui Dumnezeu (v. 10). El continuă apoi explicând ce fel de lucrare zidește Dumnezeu. Dacă Efeseni 2:1-10 descrie cărămizile, luate individual, atunci Efeseni 2:11-22 descrie *clădirea* – și este una spectaculoasă. Gândește-te la felul cum Pavel descrie biserica în versetele care urmează:

- *Hristos* ne-a adus aproape (v. 13).
- *El* este pacea noastră (v. 14).
- *El* a creat *in Sine* un om nou, unde cândva erau doi (v. 15).
- Acolo unde odinioară exista ostilitate între noi, *El* a adus pace și reconciliere (v. 15-16).
- *El* ne-a făcut împreună cetățeni ai unui

nou teritoriu: casa lui Dumnezeu (și iată din nou metafora familiei). Această casă a familiei este zidită pe o temelie a doctrinei adevăratei Evanghelii, iar piatra din capul unghiului este Hristos însuși (v. 19-20).

- Această casă pe care Isus o zidește va crește într-un templu sfânt, în care Dumnezeu locuiește cu omul prin Duhul (v. 21-22).

Aceste versete sunt pline de metafore. Noi suntem cetățeni; suntem membri ai familiei; suntem cărămizi într-o „întreagă clădire” (v. 21).

Acum hai să facem un pas înainte. În toate aceste metafore, Scriptura prezintă biserica drept o instituție definită prin apropiere și interconectare. Ea *nu* este caracterizată în principal prin postura ei exterioară față de o lume necredincioasă, ci printr-o interdependență esențială între părțile ei componente – adică între oamenii care o compun.

Mai mult, aceste metafore sunt *vii*. Trupurile sunt *vii*. Familiile sunt *vii*. Chiar această „întreagă clădire” din Efeseni 2:21 pare să fie *vie*. În versetul 21, Pavel o descrie ca pe ceva care *crește* și devine un locaș al Dumnezeului cel viu, prin Duhul.

Când te gândești la biserică, ce imagini îți vin în minte? O organigramă? O clădire goală, ca o peșteră? O scenă iluminată? Grupul tău favorit sau lucrarea în care ai slujit de ani de zile? Acea călătorie misionară în care te duci cu copiii în fiecare vară?

Când autorii biblici se gândesc la biserică – și îndrăznesc să spun când Isus a instituit biserica – ei nu s-au gândit la nimic de felul acela, cel puțin nu în principal. Ei s-au gândit la o familie și la membrii care o alcătuiesc. Ei s-au gândit la un trup făcut din toate părțile lui interconectate. Ei s-au gândit la o clădire, dar la una care este *vie*, pentru că fiecare cărămidă, luată individual, este locuită de Duhul Dumnezeuului celui viu.

Când lăsăm ca imaginile biblice ale bisericii să își facă loc în mințile noastre, instinctele noastre legate de ce este o biserică și de ce face ea ar trebui să se schimbe. Ca atunci când bei o ceașcă de cafea, ea ar trebui să devină mai tare și mai aromată.⁵ Apoi aceste instincte ar trebui să modeleze acțiunile care ni se par plauzibile sau nu. Așa că, dacă vezi biserica asemenea unei organigrame, a grupului mic favorit, a lucrării cea mai roditoare sau a oricui se petrece pe scenă ori ca pe călătoria

---

⁵ Eu n-am băut niciodată cafea, dar presupun că așa funcționează.

misionară preferată – atunci un lucru precum „disciplinarea celor care nu vin la biserică” ți se va părea neplauzibil, invaziv, ciudat și chiar crud.

Dar când te gândești la biserică în felul în care Biblia o face – ca unită și vie, ca persoane răscumpărate care alcătuiesc acum un popor răscumpărat – aș zice că nu mai pare atât de neplauzibil, invaziv, ciudat sau crud, ci plauzibil, de așteptat, corect și chiar blând.

Exprimat în termeni simpli, un creștin singuratic – unul care trăiește separat de părtășia regulată cu o biserică locală – poate fi o posibilitate, dar este una tristă și de nedorit.

Vreau să te gândești la o mână sau un ochi despărțit de trup. Dacă ți se pare prea dur, gândește-te la altceva, cum ar fi o femeie care n-a mai vorbit cu familia ei de ani de zile. Dacă asta sună prea emoțional pentru tine, încearcă să îți închipui ceva care n-ar putea să te deranjeze – o cărămidă singură, aruncată undeva pe un câmp.

Un creștin singuratic este ca acea mână, ochi, membru al familiei izolat sau ca acea cărămidă singură pe un câmp. Este trist. Este nefolositor. Este un pic alarmant.

3. Membralitatea sănătoasă este deopotrivă mai rară și mai ușoară decât crezi

Membralitatea sănătoasă este mai rară decât crezi. Chiar dacă o mulțime de biserici au „membri”, ele doar folosesc acel termen fără a pune corect în practică ceea ce semnifică el – ca atunci când un băiat de gimnaziu îi spune prietenei lui că „o iubește”. El vrea să spună acel cuvânt pentru că știe că este cuvântul corect de spus, dar el nu știe cu adevărat cum să îl trăiască în practică.

Iată câteva exemple răspândite de membralitate nesănătoasă.

Există *membralitatea ca atașament sentimental*. Aceasta este caracterizată de atașamentul sentimental față de biserica pe care fie o iubești, fie ai iubit-o cel mai mult. Știi la ce mă refer. Vorbești cu cineva la o cafenea și îl întrebi la ce biserică merge. El spune, „O, am fost botezat la Biserica Cutare, de pe strada cutare”. Acel botez se poate să fi avut loc acum o săptămână sau în secolul trecut, dar în mintea acelei persoane, aceea este „biserica lui” pentru că a crescut acolo sau pentru că a avut parte de o experiență spirituală solidă acolo, chiar dacă rareori mai se duce la acea biserică. În anumite cazuri, acești oameni nu sunt nici măcar *membri* în acele biserici, ci ei doar cred că sunt. Dar, în multe cazuri, ei sunt membri și vor fi astfel până ce vor muri. Moment în care – cine știe? – ar putea fi suficient de norocoși să

se întorcă în bisericile lor pentru a participa la propriile înmormântări.

Există de asemenea *membralitatea ca deschizător de uși*. Iată la ce mă refer: o biserică cu membralitate nesănătoasă de acest fel are membri. Poate că are chiar o clasă de membralitate în care păstorul vorbește despre istoria bisericii, despre crezul ei și despre diferitele slujiri la care membrii pot lua parte. Ceea ce ea *nu spune* este felul în care membralitatea schimbă natura relației tale cu biserica și relația bisericii cu tine. Ea nu are niciodată de-a face cu dedicarea și darea de socoteală, ci doar cu oportunitatea. În esență, în biserici ca acestea, membralitatea este doar un pas obligatoriu pe care trebuie să îl faci ca să poți sluji la creșă, să fii membru într-un comitet sau să ocupi locul toboșarului pe scenă odată la trei săptămâni, în diminețile de duminică.

În final, există *membralitatea ca principiu programatic de organizare*. În aceste biserici, membralitatea pare să fie vital de importantă. Ele ar putea chiar să aibă un nume deosebit pentru ea: „parteneri” sau ceva de acest fel. Dar din nou, biserica nu subliniază felul în care a deveni membru schimbă relația ta cu biserica și relația bisericii cu tine. În aceste biserici, membralitatea este doar una dintre „bunele practici”, un mijloc prin

care liderii bisericii îi pot cunoaște pe potențialii susținători financiari sau pe posibili voluntari. Ea îi face în măsură să „verifice starea”, ca să zic așa, astfel încât să poată răspunde la întrebări de genul: „Cât la sută din biserica ta dăruiește?”, sau „Cât la sută din biserica noastră slujește la creșă?”, sau „Cât la sută din biserica noastră vine la întâlnirile bisericii cel puțin odată pe lună?” Toate acestea sunt întrebări vitale. Dar când sunt puse separat de alte aspecte ale membralității sănătoase, acest fel de membralitate își ratează scopul.

Ca să rezum lucrurile, membralitatea sănătoasă este *mai rară* decât crezi, pentru că bisericile deseori vor să o practice, dar ratează asta. Ele fac ca totul să aibă de-a face cu oportunitatea, informarea, dar în mod clar *nu* cu autoritatea și darea de socoteală, în condițiile în care ambele stau în inima a ceea ce este membralitatea. În același timp, membralitatea sănătoasă este *mai ușoară* decât crezi, pentru că nu necesită un proces ridicol de lung, ci doar o recunoaștere a acelor două aspecte neglijate: dedicare și dare de socoteală.

Cu alte cuvinte, membralitatea din biserica ta are nevoie de *dinți*. Ea trebuie să recunoască autoritatea care este intrinsecă în membralitatea bisericii; ea nu este un simplu atașament sentimental sau un principiu

organizatoric. Când devii membru în biserică, relația ta cu un anumit subgrup de creștini este redefinită. Adu-ți aminte că aceasta este ideea din 1 Corinteni 5:12. Acel singur verset ne învață despre dedicare și dare de socoteală.

4. Membralitatea sănătoasă nu poate fi o stradă cu sens unic

Membralitatea în biserică nu este ca acele notificări enervante pe care le primești pe telefonul tău – pe care le poți activa sau dezactiva după bunul plac. Dă-mi voie să ilustrez ce vreau să spun prin a contrasta asta cu înțelegerea membralității într-o biserică cunoscută din America. Iată ce se spune pe pagina de internet a acestei biserici ca răspuns la întrebarea: „Biserica voastră are membralitate?”

Aici, la _____, noi vrem să știi că, în momentul când intri pe ușile bisericii, aparții aici și poți considera acest loc biserică ta de casă, fără a fi nevoie de vreun certificat de apartenență. Întrucât noi nu avem o membralitate tradițională, nu vei putea să te „alături” bisericii ca „membru” – dar sperăm că vei deveni pe deplin implicat în viața bisericii. Te poți implica alături de noi prin slujirea strategică, conectându-te într-un grup, invitându-i pe alții și dăruind sistematic. Cei ce sunt implicați pe deplin cu noi

sunt considerați membrii noștri.

Acest paragraf este un exemplu impecabil de „membralitate ca stradă cu sens unic”, care este văr primar cu „membralitatea ca deschizător de uși”. Membralitatea de acest fel este lipsită de orice dedicare și dare de socoteală. Este ca o membralitate cu autoservire, cu totul opțională și în întregime individualistă. Ea îi dă autoritate oricui o dorește, și îi lasă neschimbați pe cei care *nu o vor*.

Ceea ce se pierde în această abordare este foarte important. Linia de demarcație dintre biserică și lume se pierde, biserica devenind cu totul opțională și o chestiune pur personală, auto-determinată. *Te consideri „implicat pe deplin”?* Dacă da, atunci *ești considerat* un membru. Fiindcă am fost tocilar la gramatică, mi se pare că această construcție pasivă este extrem de revelatoare. De fapt, nimeni nu ia în considerare acea afirmație!

Sunt mulțumitor că această biserică, în particular, măcar predică Evanghelia. Eu recunosc că ea este structurată în felul acesta ca să se opună exclusivității greșite și abordărilor molcome față de membralitatea „tradițională”. Dar o astfel de structură, chiar când dorește să promoveze lucruri bune, cultivă un mediu în care, în cel mai fericit caz, credincioșii imaturi stagnează sau, în

cel mai rău caz, creștinii nominali vin și pleacă într-un fel anonim, după cum le place, fiind mereu pe margine.

Regretabil este că biserici de acest fel au catehizat conștiințele creștinilor astfel încât disciplina celor ce nu vin la biserică face la fel de mult sens pe cât ar face-o să urmezi legile de dietă din Tora. În fapt, dacă mi-ai fi spus acum zece ani că voi scrie o carte despre membralitatea în biserică, m-aș fi întrebat dacă nu cumva te-ai alăturat unei secte ciudate sau ce fel de Kool-Aid îți au servit.⁶

Unele bisericii *au fost* exclusiviste într-un fel greșit – chiar rău. Ele nu au fost sare și lumină; ele au fost sărate și atât de lucioase, că te-ar dura ochii dacă te-ai uita la ele.

Dar răspunsul la acea problemă nu este să abandonăm cu totul dedicarea și darea de socoteală formală. Așa cum spune un prieten al meu, „a aparține înainte de a crede înseamnă să redefinim biserică”.⁷ În schimb, bisericile trebuie să fie exclusiviste într-un fel bun –

---

⁶ Dacă copilăria mea este un indiciu, probabil că este un amestec de struguri și ci-reșe negre. De asemenea, Jim Jones a servit în realitate la Flavor Aid, nu Kool-Aid (Kool-Aid este o expresie idiomătică în engleza americană, potrivit căreia cine bea așa ceva crede într-o idee periculoasă doar pentru că prezintă potențialul de a-i aduce răsplăți mari).

⁷ M-am inspirat pentru aceasta de la prietenul meu Michael Lawrence.

spre slava lui Dumnezeu și spre dragostea față de toți oamenii.

Noi nu ar trebui să răspundem față de exclusivitatea rău intenționată sau greșit îndreptată prin inclusivitate naivă sau la fel de greșit îndreptată. Lumea *are nevoie* de biserici care practică membralitatea sănătoasă. Și nu doar „lumea” la nivel abstract, ci lumea, așa cum este alcătuită de milioane de indivizi care nu Îl cunosc pe Isus – lumea, așa cum este definită de vecinii tăi, de părinții tăi, de frații tăi și de copiii tăi, oameni ale căror nume le cunoști. *Acești oameni* au nevoie de biserici care știu că membralitatea sănătoasă este cea mai bună pentru ei, chiar dacă n-au trecut niciodată pragul clădirii bisericii.

CE PIERD

Așadar, când te gândești la persoane din biserica ta care ar putea să nu participe la viața ei cu regularitate, gândește-te la ce pierd ei. Pierd din dragostea celorlalți credincioși. Pierd din încurajarea trupului lui Hristos și din a fi încurajați de trupul lui Hristos. Pierd din a sluji și a fi slujiți. Pierd din grija pastorală. Pierd din vitalitatea spirituală care vine din a fi conectat într-un fel viu la trupul lui Hristos. Pierd din ascultarea de Isus.

Ei sunt ca o cărămidă izolată, ca un ochi desprins de trup, ca un văr ce locuiește departe. Și este ceva rău. Poate că tu și alții din biserica ta ați putea să le spuneți asta.

CE AR TREBUI SĂ FACEM CÂND MEMBRII NU MAI VIN LA BISERICĂ?

Așadar, am avut un scop: să îți corectez înțelegerea a ceea ce *este* o biserică în realitate. Ea este membrii ei. Eu încerc să îți modelez instinctele astfel încât să citești ce urmează cu ochi și urechi deschise.

Vreau să îți spun acum o întâmplare.

În urmă cu câțiva ani, am auzit de o biserică ce crescuse în preocuparea față de membralitatea lor superficială. După ani de absență a dării de socoteală, mulți dintre membrii lor au devenit nesupuși și chiar lipsiți de autenticitate. Numărul „oficial” de membri era mai mult decât dublu față de câți participau în medie la întâlniri – neîndoielnic un număr umflat cu cei care muriseră deja, cu cei neglijați și cu cei bine intenționați, dar care nu erau niciodată prezenți.

Această discrepanță încețoșă identitatea bisericii. *Ce era* biserica? Nu prea puteau spune.

Așa că prezbiterii au venit cu o idee: haideți să

ștergem cu totul registrul de membri și, în timp, să facem ca aceia care sunt încă prezenți să își înnoiască dedicarea și să se realăture bisericii.

Ei credeau că această abordare avea să ucidă doi uriași cu o singură piatră netedă. În primul rând, ei credeau că acest lucru avea să îi dea bisericii oportunitatea de a-i contacta pe toți cei de pe listă și să spera că vor revigora dorința unora de a se strânge alături de poporul lui Dumnezeu. În al doilea rând, ei aveau să știe în final care erau sufletele pe care aveau sarcina să le vegheze, acei indivizi pentru care vor da socoteală într-o anumită zi.

Pe parcursul a câteva luni, ei au încercat să îi contacteze pe toți cei de pe listă și să îi informeze de o dată din viitor, când toți cei dornici puteau să se rededice grijii spirituale față de această biserică. Pentru mulți, a face lucrul acesta era ceva deja hotărât, așa că ei nu au încetat să participe la viața bisericii. Pentru alții, Dumnezeu a folosit corespondența cu ei ca să îi trezească din apatia lor și să îi aducă înapoi în biserică. Aleluia!

Dar pentru unii, scrisorile s-au întors la expeditor (sau au fost ignorate), mesajele pe email s-au întors (sau au fost ignorate), și pledoariile pentru reunire au dat peste urechi surde, dacă au ajuns la orice fel de urechi.

Și așa, în câțva timp, legământul lor cu această biserică a fost șters cu o apăsare pe o tasă.

Recunosc că ce s-a petrecut la această biserică, chiar dacă un lucru plin de intenții bune, este o greșeală pastorală. Ea interpretează pe dos Pilda oii pierdute a lui Isus din Matei: dacă un om are o sută de oi, și nouăzeci și nouă s-au întors, nu rămâne el cu cele nouăzeci și nouă și o părăsește pe cea rătăcită?

Este bine să ai un registru de membri precis. Dar este cel mai bine să îi cauți pe cei ce nu vin la biserică având un țel specific: ștergerea din registru dacă ei merg la o altă biserică ce predică Evanghelia, restaurarea dacă ei se bucură să se întoarcă, sau excomunicarea, dacă nu doresc să participe nicăieri la întâlnirile unei biserici sau dacă nu pot fi găsiți nicicum.

În fapt, vreau să subliniez asta un pic: căutarea membrilor care nu mai vin la biserică (nu mă refer la membrii *inconsecvenți*, ci la cei care au fost cu totul absenți vreme de câteva luni sau chiar ani) și disciplinarea celor care nu pot fi găsiți este un semn al unei biserici sănătoase. Bineînțeles că astfel de căutări pot fi făcute deficitar sau cu o mână tare. Dar acest abuz ar trebui să ne facă atenți și blânzi, nu să ne convingă că alegerea mai bună ar fi să nu facem nimic. Acesta este argumentul

central al acestei cărți.

Această practică este în totalitate în acord cu învățătura Bibliei despre ce este o biserică și ce este dragostea biblică. Chiar dacă membrul care nu participă n-are nicio idee că are loc vreo căutare sau chiar disciplină, totuși acțiunea bisericii îi avertizează corect pe cei ce *sunt* prezenți de pericolele unei vieți creștine trăite în afara unei biserici locale – de pericolul de a fi o mână despărțită de trup, o mătușă înstrăinată sau o cărămidă izolată pe un câmp.

N-am întâlnit niciodată un creștin care să crească și să fie matur, dacă nu era dedicat unei biserici care să predice Evanghelia. Pe de altă parte, am întâlnit zeci și sute de preținși creștini care nu participă niciodată (sau foarte rar) la viața bisericii. Tu ai întâlnit astfel de oameni? Sunt sigur că da. Viețile unor astfel de oameni sunt un experiment în agricultura spirituală de subzistență. Ei nu trăiesc în imoralitate fățișă, dar încrederea lor în propria pretenție de credință se clatină zi de zi tot mai mult, pe măsură ce perioada când s-au aflat cu regularitate în părtășie cu Dumnezeu și sub predicarea Cuvântului este tot mai departe de momentul actual. Probabil că n-ar recunoaște niciodată asta, dar ei înșiși au început chiar să aibă suspiciuni despre starea lor.

Cred că puteam spune asta mai devreme, dar eu însumi am fost membru în biserica din această întâmplare. După ce au trecut mulți ani de atunci, rămân profund recunoscător pentru ea, pentru că Dumnezeu m-a mântuit acolo și m-a ucenicizat sub influența lucrării ei.

Și totuși mă lupt să nu fiu frustrat. Acum, când scriu aceste cuvinte, în mintea mea se derulează fețele multora, fețe de prieteni care au mers la biserică alături de mine. Am mers împreună la grupul de tineret, la taberele de vară și la grupurile de părtășie. Eram tineri, nepricepuți și prostuți, dar încercam și să devenim creștini serioși, cu o minte sănătoasă și autentici.

Apoi a venit vremea facultății, iar viețile noastre au luat-o pe drumuri diferite. Unii s-au dus colo, alții în altă parte, iar alții nu au plecat nicăieri. Unii au început cu o biserică, apoi s-au mutat la alta, și apoi la alta. Dar, după o vreme, dedicarea lor intermitentă a devenit nededicare, iar nededicarea lor a devenit letargie; letargia lor a devenit paralizie, iar paralizia lor a început cu timpul să arate a moarte – acel licăr de seriozitate s-a pierdut în final printr-o neatenție bine intenționată. Cu trecerea anilor, îmi doresc să le fi spus mai multe despre acest lucru. Doamne, Te rog, iartă-mă!

Cândva, numele tuturor acestor prieteni erau pe lista membrilor unei biserici și ei spuneau că își vor petrece veșnicia cu Isus. După mai mult de zece ani, acest fapt poate părea incidental, detașat de vreo dovadă substanțială, un lucru de care ei s-ar putea dezice pe premisa unei chichițe de exprimare.

Dar acest lucru este greșit. Fiecare nume a fost scris acolo cu un sens – rezultatul unei decizii serioase că Isus este cu adevărat Hristosul, Fiul Dumnezeului celui viu, Domnul și Mântuitorul lor. Această decizie a precedat un botez în Numele Tatălui, Fiului și Duhului Sfânt.

Nu știi dacă vreunul dintre prietenii mei a primit o scrisoare sau un mesaj pe email, iar dacă au primit, nu știi dacă l-au ignorat pur și simplu. Dar știi ce s-a petrecut mai apoi: legământul lor a fost șters cu atingerea unei taste de computer.

O, cât de mult îmi doresc ca cineva să îi fi avertizat de ce sens avea acest gest.

ÎNAPOI LA BIBLIE

Bun, vremea poveștilor s-a încheiat. Să ne întoarcem la Biblie și să vedem dacă putem găsi câteva pasaje aplicabile întrebării noastre: Ar trebui cu adevărat să îi

disciplinăm pe cei care nu vin la biserică?

Textul nr. 1: Matei 18:10-35

Dacă nu ai Biblia la îndemână, du-te și ia-o. Va trebui să citești Matei 18:10-35 înainte de a continua.

Ceea ce găsim în acest pasaj este că disciplina bisericii vine din învățătura lui Isus despre felul cum Domnul îi caută pe cei pierduți și rătăcitori. Așa cum spunea un păstor, „în Biblie, disciplina bisericii este o operațiune de salvare”.⁸

Observă că tocmai înainte ca Isus să dea învățătura despre disciplina bisericii în Matei 18:15-20, El spune Pilda oii pierdute (Matei 18:12-14). Isus vrea să ne luăm sandalele unui păstor care a pierdut o singură oaie. Pilda Lui ridică o întrebare: Ce să facem dacă oaia încăpățânată refuză să se întoarcă? Isus răspunde la această întrebare în următorul segment de învățatură: o căutăm, iar dacă ea persistă în a sta departe de turmă, o excludem, tratând-o ca pe un păgân și un vameș. Cu alte cuvinte, relația noastră cu oaia care s-a îndepărtat se schimbă în esența ei.

Excomunicarea cuiva care nu mai vine la biserică

---

⁸ Juan Sanchez, „*How Can Church Discipline be Loving?*”, 18 iulie 2017, <https://www.youtube.com/watch?v=-gmU23x900g>.

înseamnă, în fapt, să îi dăm ceea ce acel om cere. Înseamnă să îi dăm drumul frânghiei pe care acel om încearcă să o smulgă din mâinile noastre. Noi nu putem forța un astfel de om să rămână legat de noi, dacă el nu vrea asta. În același timp, ea înseamnă și să refuzăm să îi lăsăm să ne forțeze să îi considerăm „buni creștini” când, cu o conștiință curată, noi nu credem că mai putem face asta.

Pentru cei care citesc cu atenție aceste cuvinte, se ridică o altă întrebare: Dar dacă oaia se întoarce? Isus pare să răspundă la această întrebare printr-o altă Pildă, de data aceasta fiind vorba de Pilda robului nemilostiv (Matei 18:21-35). Ideea de aici este simplă: noi îi iertăm cu toată inima pe cei care au păcătuit împotriva noastră. De ce? Pentru că și noi am fost iertați de Dumnezeu împotriva căruia am păcătuit, o ofensă cu mult mai gravă decât orice am avut noi de îndurat.

Cu alte cuvinte, bisericile ar trebui să ierte rapid, bucuroși și în totalitate oile care se întorc cu pocăință, pentru că știm că noi înșine am fost rătațiți și, dacă Dumnezeu nu ne-ar fi căutat, am fi rătațiți iar și iar, tot mai departe de El. Oglindindu-l pe David în Psalmul 23, acest imn ne descrie pe mulți dintre noi:

Pervers și nebun adesea-am rătațiți,

Dar în dragoste El m-a căutat,
 Și pe umerii Lui blând El m-a pus,
 Și bucurându-Se acasă m-a adus.⁹

Pe scurt, Matei 18 ne învață deopotrivă fundamentul și traiectoria disciplinei bisericii: îi căutăm pe membrii rătăcitori ai bisericii pentru că Dumnezeu caută oile pierdute, chiar dacă este „doar” una dintr-o sută. Trist este că, ocazional, acest lucru duce la excludere, pentru că unele oi pierdute vor să rămână în aceea stare. În astfel de ocazii, noi le dăm ce ne cer și le lăsăm să se ducă, dar insistăm să le vorbim cu onestitate când ele fac asta, reamintindu-le că nu au niciun motiv să se considere ucenici ai lui Isus în felul acesta.

Din fericire, totuși, oile pierdute au și un fel de a se întoarce – și când ele fac asta, ar trebui să le iertăm rapid și complet, pentru că, în Hristos, Dumnezeu ne-a iertat și pe noi rapid și complet.

Textul nr. 2: Evrei 10:23-25

Să ținem fără șovăire la mărturisirea nădejzii noastre, căci credincios este Cel ce a făcut făgăduința. Să veghem unii asupra altora, ca să ne îndemnăm la dragoste și la fapte bune. Să nu părăsim adunarea noastră, cum au unii obicei; ci să ne îndemnăm unii pe alții, și cu atât mai mult, cu cât vedeți că ziua se apropie (Evrei

---

⁹ Henry Williams Baker, „The King of Love My Shepherd Is”, 1868.

10:23-25).

Autorul cărții Evrei are două porunci pentru noi. Prima este în versetul 23: „Să ținem fără șovăire la mărturisirea nădejzii noastre”, o mărturisire pe care tocmai a explicat-o pentru noi spunând ceea ce Hristos a făcut ca Marele nostru Preot. Această poruncă este înrădăcinată în credințioșia lui Dumnezeu.

A doua poruncă – „să ne îndemnăm la dragoste și la fapte bune” – este însoțită de o aplicație imediată. Cum facem acest lucru? Simplu. Continuând să ne întâlnim împreună.¹⁰ De ce? Pentru că nu poți încuraja pe cineva pe care nu îl vezi niciodată. Din nou, autorul înrădăcinează această poruncă și aplicarea ei într-o făgăduință: noi ne strângem și ne încurajăm unii pe alții pentru că vedem că ziua judecății se apropie, când Dumnezeul nostru credincios, care Își împlinește făgăduințele, Se va întoarce, iar noi vom fi strânși pe veci împreună cu El.

Chiar dacă aceste cuvinte sunt vechi de aproape două mii de ani, autorul cărții Evrei pare familiarizat cu

---

¹⁰ Despre întâlnirea noastră împreună, vezi Sam Allberry, *Why Bother with Church?* Questions Christians Ask (The Good Book Co., 2016); sau Mark Dever, „Reasons to Join a Church” (prelegerea 15 din seria de învățături Marks of a Healthy Church, de Ligonier Ministries), <https://www.ligonier.org/learn/series/marks-healthy-church/reasons-join-church/>.

circumstanțele noastre moderne. Ai observat acest lucru? „Să nu părăsim adunarea noastră, *cum au unii obicei*” (v. 25).

Sunt convins că știi de unii oameni care au obiceiul de a neglija adunarea. Făcând asta, ei pierd încurajarea; ei pierd îndemnarea la dragoste și fapte bune. Dar asta nu este totul. Punctul lor de sprijin pe lucrarea lui Dumnezeu în viața creștină se micșorează, încrederea lor în propria mărturisire a nădejzii se duce, amintirea faptului că Dumnezeu Își împlinește făgăduințele se disipează, iar vederea lor, cândva clară, a zilei venirii Domului începe să se înceteșeze.

Noi suntem tentați să credem că ocolirea participării la viața bisericii nu este mare lucru. Dar ai observat cât de sever este acest avertisment? El a menționat că „ziua [judecății] se apropie” (v. 25). El este *atât* de preocupat de acești neparticipanți încât le reamintește de judecata veșnică a lui Dumnezeu. Oare tratăm absența de la biserică la fel de serios pe cât o face acest autor inspirat de Duhul? Dacă da, atunci nu cumva a exclude pe cineva dintre membri pe motiv de absență este ceva prea sever?

Eu o să tot continui să îți cer să îți imaginezi lucruri. Promit că asta este ultima oară: imaginează-ți un

„membru al bisericii” absent din viața ei, care ajunge în ziua judecății și, spre surprinderea lui, i se spune că va avea parte de judecata veșnică a lui Dumnezeu. În ciuda protestelor acestui om – *Dar eu sunt un membru al bisericii! Dar eu am dat zeciuială! Dar eu...* – mă întreb dacă Domnul ar putea să îi spună: „Pleacă de la Mine, căci niciodată nu te-am cunoscut”. În acest moment, cât de „iubitoare” va părea biserica aceea care nu a făcut nimic? Cât de „iubitor” va părea să fi șters numele acestui om de pe lista bisericii fără să facem câtuși de puțin ca să îl recuperăm?

Acest om nu are niciun drept să fie mânios pe Dumnezeu, dar el va avea oarecum dreptul să fie mânios pe biserica „lui”: *De ce nu m-ați avertizat?*

Cine știe? Poate că simpla noastră acțiune bidimensională de disciplinare de *acum* poate să fie cel mai iubitor lucru pe care l-am putea face, pentru că ea îi avertizează pe oameni de realitatea posibil *permanentă* a judecății viitoare.

Eu iubesc aceste versete din cartea Evrei pentru că ele ne dau posibilitatea să îi căutăm pe membrii neparticipanți cu Bibliile deschise la un capitol și un verset – un text de sprijin – în loc să ne apropiem de ei cu o listă de idei bine intenționate și gândite, de genul „mi-aș

dori să faci asta sau asta”. Noi putem nu doar să le arătăm că încalcă o poruncă biblică, ci și că pierd beneficii rânduite de Dumnezeu, și că tot El a rânduit pedeapsa pe care ei ar putea să o primească pe neașteptate într-o zi.

Textul nr. 3: Evrei 13:17

În timp ce se apropie de finalul predicii sale,¹¹ autorul cărții Evrei își îndeamnă cititorii:

Ascultați de mai marii voștri și fiți-le supuși, căci ei priveghează asupra sufletelor voastre, ca unii care au să dea socoteală de ele; pentru ca să poată face lucrul acesta cu bucurie, nu suspinând, căci așa ceva nu v-ar fi de niciun folos (Evrei 13:17).

Cu câteva versete mai înainte, în versetul 7, acești lideri sunt descriși ca aceia care „v-au vestit Cuvântul lui Dumnezeu”. Și ni se spune să imităm credința acestor lideri și să luăm seama la rezultatul felului lor de a trăi.

O implicație a acestor versete este că liderii bisericii ar trebui să trăiască în mijlocul membrilor lor, astfel încât căile și mărturiile vieților lor să poată fi văzute și, astfel, imitate. Orice prezbiter care trăiește într-un turn de fildeș, deasupra și departe de membrii bisericii lui,

---

¹¹ Eu nu mi-aș fi dat seama de asta, dar cei mai pricepuți ca mine spun că Evrei este mai degrabă o predică decât o epistolă.

trăiește sub demnitatea slujirii lui. Poruncind și îndemnând ca prin niște tunete din nori, acest așa-zis prezbiter nu își dă seama că membrii bisericii lui nici măcar nu îl pot auzi. El vorbește de unul singur.

Ar trebui să învățăm ceva din aceste porunci. Un membru al bisericii care este căutat de păstorii lui doar atunci când face ceva greșit - ca atunci când, să zicem, nu vine la biserică vreme de un an – poate să aducă o obiecție rezonabilă (chiar dacă nu perfect de corectă) când pune o astfel de întrebare: „Ei bine, unde ai fost atunci când acest lucru m-a determinat să plec din biserică?” Este deopotrivă mai ușor și mai eficient să păstorești pe cineva care se îndreaptă către ușă decât pe cineva care a plecat deja.

Dar hai să vedem cum se aplică aceste versete în chestiunea pe care o discutăm. Ai observat motivul pentru care ar trebui să ascultăm de liderii noștri? Noi ar trebui să ascultăm de liderii noștri – presupunând că ei sunt bucuroși, nu cărtitori, presupunând că se califică și că ei trăiesc printre membrii bisericii lor – pentru că într-o zi *ei* vor da socoteală pentru *noi*.

Prezbiterii au această responsabilitate unică. În ziua de apoi, ei vor da socoteală pentru fiecare membru care a fost pus în grija lor. Dacă ești un prezbiter într-o

biserică în care registrul de membri n-are nicio legătură cu realitatea, ar trebui să te întrebi ce sens are acest lucru pentru tine. Dacă conduci o biserică în care, prin botez și/sau membralitate, sute sau chiar mii de oameni sunt asigurați că își vor petrece veșnicia cu Isus, dar nu ai nicio idee unde se află mulți dintre acești oameni, ar trebui cel puțin *să te întrebi* ce sens are această slujire pentru tine. Poate că ar trebui să începi să te îngrijorezi.

Cuvintele lui Pavel de rămas bun față de prezbiterii din Efes subliniază aceeași idee: „Luați seama dar la voi înșivă și la toată turma peste care v-a pus Duhul Sfânt episcopi, ca să păstoriți Biserica Domnului, pe care a câștigat-o cu însuși sângele Său” (F.A. 20:28).

Nu există niciodată o singură clipă în care un prezbiter să poată spune despre un membru al bisericii: *el nu mai este în responsabilitatea mea*. De ce? Pentru că Domnul nostru îi dă sarcina de a veghea cu atenție la *toată* turma – indiferent dacă membrii ei sunt prezenți sau nu, și indiferent dacă vor să fie îngrijiți sau nu.

Fiecare membru al fiecărei biserici locale ar trebui să fie prețios pentru fiecare lider de biserică, pentru că fiecare membru este prețios pentru Dumnezeu. Nu ar trebui să fim surprinși de acest lucru. La urma urmei, trebuie să ținem minte prețul cu care fiecare membru

este răscumpărat.

PAȘI PRACTICI

Argumentul biblic este clar. Ar trebui să îi căutăm pe membrii care absentează din cel puțin trei motive:

- Dumnezeu caută oile rătăcitoare (Matei 18:12).
- Ni se spune să nu uităm de strângerea noastră laolaltă cu frații noștri și cu surorile noastre. Aceasta nu este o poruncă opțională (Evrei 10:25).
- Prezbiterii noștri vor da socoteală înaintea lui Dumnezeu pentru fiecare persoană dată în grija lor. Nu există excepții (Evrei 13:17).

Așa că Biblia subliniază aceste lucruri. Dar ce urmează? Aceasta este o întrebare bună. Nicio biserică sau păstor de biserică nu ar trebui să citească această carte și să înceapă imediat să îi disciplineze pe cei absenți.¹² Va necesita timp să recalibrăm conștiința unei biserici, să filtrăm prezumțiile rele și să le injectăm pe

---

¹² Dacă nu vrei să fii dat afară, altfel poți să îi dai înainte cu viteză maximă!

cele mai bune.

Așa că nu începe imediat. Dar, cu timpul, gândește-te la următorii pași. Această parte este îndreptată mai mult către liderii bisericii, cei care au mâinile pe pedalele decizionale ale unei biserici.

1. Adaugă în legământul bisericii tale un rând sau două care menționează ce ar trebui să facă membrii când pleacă din biserică.

Fosta mea biserică folosea această frază: „Când ne mutăm din acest loc, ne vom alătura cât de curând este posibil la o altă biserică unde putem să ducem mai departe spiritul acestui legământ și principiile Cuvântului lui Dumnezeu”. Scurt, acoperitor și la obiect – acesta trebuie să fie țelul.

Desigur, cuvintele din legământul bisericii tale nu vor conta foarte mult dacă de regulă pe el se așterne praful. Așa că folosește-l: în cadrul lecțiilor despre membralitate, când luați Cina Domnului, înainte de adunările generale, periodic în aplicațiile predicilor tale.

Eu aș zice că același lucru ar trebui să fie aplicat statutului bisericii tale. Creionați-i limbajul așa încât membrilor să nu le fie permis pur și simplu să renunțe

la membralitatea lor într-un fel unilateral.¹³

2. *Învață-i pe membrii bisericii tale despre autoritatea și responsabilitatea date de Dumnezeu.*

Am vorbit deja despre nevoia de a redescoperi cerințele biblice pentru dedicare și dare de socoteală. Această redescoperire trebuie să se facă la nivelul întregii congregații, nu doar să fie ceva simțit de o majoritate dintre liderii ei.

De ce? Pentru că disciplina bisericii începe cu fiecare membru al ei (Matei 18:15). Din fericire, procesul se oprește de regulă după primul pas, când membrul A îl confruntă cu blândețe pe membrul B, iar membrul B răspunde cu recunoștință și pocăință.

Dar în acele cazuri nefericite când un membru care păcătuiește nu se pocăiește, este important să subliniem implicarea întregii biserici. O dietă constantă de învățatură pe această temă îi va ajuta pe oameni să înțeleagă că, la fel ca prezbiterii lor, ei nu au niciun motiv să spună că un membru al bisericii nu mai este în grija lor. Căutarea unui membru absent este un proiect congregațional; ea

---

¹³ Pentru mai multe informații pe această temă, citește articolul lui Jonathan Leeman, „The Preemptive Resignation—A Get Out of Jail Free Card?” de pe pagina de internet a *9Marks*, publicat pe 25 februarie 2010, <https://www.9marks.org/article/preemptive-resignation-get-out-jail-free-card/>.

nu este doar pentru cei ce sunt plătiți sau aleși să aibă grijă de congregație.

3. Nu fi teritorial! Vorbește bine de alte biserici.

Am auzit deseori că excomunicarea membrilor absenți este abuzivă spiritual, că este dovada unei atitudini teritoriale și neevlavioase, sau expresia unei poftedupă control. Presupun că acest lucru este posibil, la nivel ipotetic, dar nu știu de nimeni care să creadă că a face acest lucru îi va ajuta pe termen scurt. Este exact pe dos – în fapt, păstorii știu mai bine ca oricine că acest lucru se poate dovedi dificil și costisitor.

Mai mult, o acuzație de felul acesta pur și simplu nu va fi validă în biserici care sunt cunoscute pentru că au o inimă mare. Așa că trimite cu regularitate membri din biserică să ajute alte biserici. Invită alți păstori să predice. Plantați biserici fără a ține morțiș ca ele să ducă mai departe o anumită etichetă sau marcă eclesiologică. Rugați-vă public pentru alte biserici. Nu fiți înguști denominațional. Construiți prietenii și relații de colaborare cu biserici care predică Evanghelia de dincolo de granițele voastre denominaționale.

4. Dă învățătură despre autoritatea derivată a bisericii.

Biserica ta și membrii ei au autoritate reală, dată de Dumnezeu, ceea ce înseamnă că trebuie să o exercităm cu seriozitate și atenție. Pasaje precum Matei 18:15-20 și 1 Corinteni 5 sunt clare: deciziile pe care le luăm când ne strângem împreună *înseamnă ceva*.

Dar nu trebuie să uităm niciodată că autoritatea noastră, deși dată de Domnul, nu este totuna cu autoritatea Lui. În schimb, când noi dăm învățătură despre autoritatea bisericii, trebuie să subliniem că ea este reală, dar și că este derivată, limitată și poate fi aplicată greșit.

Poate că acel membru al bisericii pe care nu-l poți găsi și de care nu mai știi s-a mutat brusc și, așa cum toți facem câteodată, a uitat să anunțe. Poate că adresa de email AOL sau Earthlink.net au ajuns în final să o ia pe calea păsării dodo. Poate că slujește cu bucurie într-o altă biserică din altă parte a țării. Eu aș zice că aceste situații vor fi o minoritate, dar ele se petrec, motiv pentru care trebuie să îi învățăm constant pe membri că o excomunicare pentru absență *nu* este o declarație că membrul *X* s-a lepădat de Domnul. Ea este pur și simplu o declarație că, în ciuda celor mai bune eforturi ale noastre, noi nu știm unde este el sau ea, și, de aceea, trebuie să ne retragem confirmarea despre pretenția lui de

credință.

Fă tot ce poți pentru necreștini și pentru falșii creștini

Bun, am greșit. Vreau să îți mai imaginezi un lucru: imaginează-ți fiecare biserică ce predică Evanghelia cum este îngrijită în ce privește membralitatea ei în felul acesta – nu ca o încercare mândră de a atinge perfecțiunea, ci printr-o încercare smerită de onestitate. Nu cu lipsa de încredere a unor părinți care se uită din elicopter, ci cu inima plină de grijă a unui păstor.

Acest lucru îi va binecuvânta pe creștinii nominali pentru că îi va avertiza când dovada nominalismului lor se va aduna. Acea dovadă poate include neparticiparea lor la viața bisericii. Poate fi un fel de obicei persistent, lipsit de pocăință, care îi ține departe de întâlnirile bisericii din cauza fricii sau a rușinii. O astfel de practică va flutura un steag de avertizare când astfel de oameni aleargă în cursa vieții, informându-i că, deși ei cred că se află pe calea strâmtă, de fapt sunt pe cea lată.

De asemenea, îi va binecuvânta pe necreștinii declarați, pentru că ei nu vor vedea o mărturie a bisericii slăbită și diluată de cei care pretind că sunt „membri” într-o biserică sau alta din motive pur sentimentale sau

de conveniență.

Într-o astfel de lume, oare nu te gândești că necreștinii ar avea o idee mai bună despre ce este creștinismul în realitate? Nu crezi că ei ar înțelege mai clar ce înseamnă să trăiască asemenea unor creștini? Nu crezi că Isus ar putea fi un pic mai atractiv pentru ei?

Într-o zi o să mori și, dacă ești creștin, vei auzi niște cuvinte glorioase: „Bine, rob bun și credincios... intră în bucuria stăpânului tău!” (Matei 25:23). Aleluia!

Toți prietenii tăi vor muri și ei. Iar când vor muri, dacă nu sunt creștini, vor auzi niște cuvinte zdrobitoare, probabil pentru prima oară, probabil spre surpriza lor totală: „Pleacă de la Mine, căci niciodată nu te-am cunoscut”.

O, cât de mult îți vor dori în acel moment să fi existat cineva care să îi fi avertizat!

IX 9Semne

Zidind biserici sănătoase

ESTE SĂNĂTOASĂ BISERICA TA?

9Marks există pentru echiparea liderilor bisericii cu o viziune biblică și cu resurse practice pentru ilustrarea gloriei lui Dumnezeu înaintea popoarelor, prin biserici sănătoase.

În acest scop, vrem să ajutăm bisericile să crească în practicarea a nouă semne ale sănătății, semne care sunt adesea ignorate:

1. Predicarea expozitivă
2. Învățătura Evangheliei
3. O înțelegere biblică a convertirii și evanghelizării
4. Membralitatea biblică în biserică
5. Disciplina biblică a bisericii
6. O preocupare biblică pentru ucenicizare și creștere spirituală
7. Conducerea biblică a bisericii
8. O înțelegere biblică a practicii rugăciunii
9. O înțelegere biblică a practicii misiunii.

La 9Marks, noi scriem articole, cărți, recenzii și o revistă online. Organizăm conferințe, înregistrăm și difuzăm interviuri și producem alte resurse pentru echiparea bisericilor ca să illustreze slava lui Dumnezeu.

Vizitează pagina noastră de internet unde poți găsi resurse în peste 40 de limbi de pe glob și abonează-te la revista noastră distribuită gratuit online. Lista complete a tuturor paginilor noastre de internet în alte limbi este următoarea: 9marks.org/about/international-efforts/.

ro.9marks.org

MAGNA GRATIA

Noi vestim Evanghelia harului

Asociația MAGNA GRATIA este o organizație non-profit care își concentrează eforturile pe proclamarea Evangheliei prin literatură consecventă doctrinar, prin evanghelizare și echiparea bisericilor evanghelice de limba română.

Dacă ai fost binecuvântat citind această carte, poți ajuta la binecuvântarea altui credincios, prin unul sau mai multe lucruri, astfel:

- 1) *Recomandă mai departe această carte!*
- 2) *Vizitează paginile noastre de internet la magnagratia.org și află mai mult despre lucrarea noastră, și citește GRATUIT cele peste 250 de cărți ale unora dintre cei mai buni autori creștini din istorie.*
- 3) *Rămâi conectat la noutățile MAGNA GRATIA vizitând pagina noastră de Facebook la facebook.com/MagnaGratiaRomania și abonându-te pe website, așa încât să fi anunțat când publicăm resurse noi.*
- 4) *Spune-le și altora despre lucrarea noastră.*
- 5) *Roagă-te pentru noi.*
- 6) *Donează și ajută-ne să mergem mai departe cu această lucrare. Donațiile se pot face online, magnagratia.org/donatii.html*

Pentru orice alte informații, scrie-ne la contact@magnagratia.org.
Mulțumim!

Multe biserici ai mai mulți oameni în registrul lor de membri decât sunt cei care participă la viața lor de biserică. Este aceasta o problemă? Dacă da, ce ar trebui să facă bisericile în acest sens?

Reflectând la beneficiile apartenenței la o biserică - ucenicizarea, darea de socoteală și părtășia - Alex Duke discută despre pașii care pot fi făcuți pentru a ajuta la întărirea congregațiilor și la creșterea participării și la cultivarea unei membralități sănătoase.

Întrebări despre biserică este o serie de cărți care caută să le ofere creștinilor obișnuiți învățătură sănătoasă biblic și accesibilă, prin răspunsuri la cele mai răspândite întrebări despre viața de biserică. Fiecare carte oferă răspunsuri biblice și aplicații practice cu scopul hrănirii practicilor și a dedicării sănătoase în biserica locală.

Alex Duke (MDiv, The Southern Baptist Theological Seminary) este directorul editorial al 9Marks și director cu lucrarea de tineret și echiparea eclesiologică la Third Avenue Baptist Church în Louisville, Kentucky.

Editura **MAGNA GRATIA**
www.magnagratia.org

9Semne
www.9marks.org